

Metsähallituksen suojelupäätös on riittämätön – luontojärjestöt suljettiin valmistelun ulkopuolelle

Metsähallitus on tänään julkaissut valtion maita koskevan, 13 000 hehtaaria koskevan suojelupäätöksen. Luonnonsuojelujärjestöjen mielestä päätös on askel oikeaan suuntaan, mutta esityksen pinta-ala on riittämätön. Lisäksi päätöksen valmistelussa unohdettiin täysin avoimuus ja sidosryhmien osallistaminen.

Pääministeri **Kataisen** hallitusohjelman tavoite oli saada Etelä-Suomen metsien suojeluohjelmaan valtion ja julkisyhteisöjen maita yhteensä 20 000 hehtaaria. Kevään 2014 kehysriihessä hallitus kuitenkin päätti, että valtionmailta tätä tavoitetta katetaan vain 13 000 hehtaarin verran. Tämä jättää kunnille ja seurakunnille niin ison osuuden tavoitteesta, että siihen pääseminen on hyvin epätodennäköistä. Suojelualuetarpeen huomioon ottaen 20 000 hehtaarin lisätavoitekin on pieni, jos monimuotoisuuden köyhtyminen todella halutaan pysäyttää (kts. alla).

Metsähallituksen suojelupäätöksen valmistelussa ei noudatettu avoimuuden eikä osallistamisen periaatetta. Suojeltujen alueiden kohdevalinnassa ohitettiin järjestöjen tarjoama asiantuntemus eikä Metsähallitus suostunut käymään keskustelua järjestöjen pyynnöistä huolimatta. Metsähallitus kieltäytyi yhteistyöstä vedoten ”työrauhaan”.

Luonnonsuojelujärjestöt julkaisivat syksyllä 2012 raportin valtion metsien suojelunarvoisista metsistä ja soista. Siinä esiteltyjen 500 kohteen yhteispinta-ala on noin 150 000 hehtaaria, joista huomattavassa osassa tehtiin maastokartoitukset vapaaehtoisvoimin. Esityksen pinta-alasta noin puolet on metsää.

Valtionmailloin on edelleen runsaasti hakkuiden uhkaamia luonnonsuojellisesti arvokkaita metsiä. Metsähallituksen päätöksen ulkopuolelle jääneet järjestöjen suojeluesityksen alueet on nyt syytä käydä huolellisesti läpi, jotta niiden luontoarvot voidaan turvata jatkossa. Toistaiseksi nämä kohteet on jätettävä metsätalouskäytön ulkopuolelle. Järjestöillä on paljon kohteisiin ja niiden luontoarvoihin liittyvää asiantuntemusta, joka olisi tässä yhteydessä maksutta valtion käytettävissä – jos Metsähallitus vain sitä haluaisi hyödyntää.

Yhtään suojellisesti arvokasta metsää ei ole enää varaa menettää, sillä metsät ovat tärkein uhanalaisten lajien elinympäristötyyppi; yli 36 prosenttia uhanalaisista lajeista elää metsissä. Tämä tarkoittaa yli 800 eliölajia, joista suurimman osan uhanalaisuuden syy on metsätalous. Suomi on sitoutunut kansallisiin ja kansainvälisiin suojelusopimuksiin, joiden tavoitteena on pysäyttää luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen vuoteen 2020 mennessä. Luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen on myös kansalaisten mielestä tärkein tavoite metsiä koskevassa päätöksenteossa (kts. alla) ja kansalaisten mielestä suurin suojeluvelvoite on valtiolla.

Järjestöt kehottavat Metsähallitusta myös lisäämään toimintansa avoimuutta ja esimerkiksi julkaisemaan verkossa ajantasaiset tiedot valtion maiden alue-ekologisesta verkostosta sekä suunnitelluista hakkuista.

Lisätietoja:

Metsävastaava Lauri Kajander, Luonto-Liitto, lauri.kajander@luontoliitto.fi, 045 117 9610
Metsäasiantuntija Annukka Valkeapää, WWF Suomi, annukka.valkeapaa@wwf.fi, 050 305 5086
Metsävastaava Matti Liimatainen, Greenpeace, matti.liimatainen@greenpeace.org, 0400 346 329
Vs. suojelu- ja tutkimusjohtaja Tero Toivanen, BirdLife Suomi, tero.toivanen@birdlife.fi, (09) 4135 3300
Suojeluasiantuntija Virpi Sahi, Suomen luonnonsuojeluliitto, virpi.sahi@sll.fi, 050 308 24 57

Järjestöjen esitys valtion omistamista suojelunarvoisista metsistä: <http://wwf.fi/mediabank/2896.pdf>

Kansalaisten näkemyksistä, s. 16: <http://www.helsinki.fi/metsatieteet/tutkimus/pdf/Report55.pdf>

Suojelutarpeesta, ks. esim.: <http://www.metla.fi/aikakauskirja/full/ff13/ff131074.pdf>

http://www.ym.fi/fi-fi/Luonto/Luonnon_monimuotoisuus/Strategia_ja_toimintaohjelma